

Umbrtka couvá

Umbrtka

Smutné je putování našimi stezkami
Špinavých okruhů, pokaždé o něco chudších
Pokaždé někde chybí alej stromů nebo dům
Je to smutná pravda, změna je vždy k horšímu
Ráno na staveništi jeřábník vousatý
Ve vaťáku oblečený o pravdě nemá potuchy
A Umbrtka couvá před olověnou koulí
Ani svatá trojice ze Skartu neochrání strom
Neustále se myšlenkami vracíme k Umbrtkovi
Věčné stálosti a jednotě
Což nám přináší neskonalou útěchu
Ve špatném uspěchaném světě